

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 45828

гр. София, 22.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 48 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА

като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА Гражданско дело № 20221110146788 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен осъдителен иск от Е. Д. М. срещу Прокуратурата на Република България с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата 20000 лв., представляваща неимуществени вреди от противоправно деяние на ответника, изразяващо се в липса на предприети действия по отправяне на искане за възобновяване на производството по к.н.о.х.д. № 1018/2019 г. по описа на ВКС, с посочен период на увреждането от 28.09.2020 г. до 06.08.2022 г. В исковата молба се посочва, че ответникът умишлено бездейства и не изпълнява задълженията си, произтичащи от нормативни актове от различен порядък – НПК, КРБ, ХОПЕС, ЕКЗПЧ, МПГПП и ЗСВ, с което деяние е лишил ищеца от ефективни правни средства за защита срещу незаконното му осъждане по к.н.о.х.д. № 1018/2019 г. по описа на ВКС. Посочва се, че в тази връзка ищецът подал жалба с № PRB 20200728626/28.09.2020 г., по която липсвало произнасяне от Главния прокурор по отправеното искане. Твърди се бездействието на ответника да причинява на ищеца неимуществени вреди, като счита, че сумата от 20000 лв. би репарирала същите.

Във връзка с проверката за допустимост на производството, за което съдът следи служебно, с разпореждане № 104562 от 24.08.2023 г. е изискана информация от 143 състав по гр. д. № 44826/2022 г. по описа на СРС. По делото е постъпило писмо от 21.12.2023 г. от председателя на 143 състав на СРС по гр. д. № 44826/2022 г., в което е посочено, че производството е образувано по искова молба на Е. Д. М. срещу Прокуратурата на Република България, с искане за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение от 20000 лв., делото е на етап насрочване, като към писмото е приложен препис от исковата молба. От така приложения препис на исковата молба се установява, че е предявен осъдителен иск от Е. Д. М. срещу Прокуратурата на Република България за сумата от 20000 лв., представляваща неимуществени вреди от противоправно деяние на ответника, изразяващо се в липса на предприети действия по отправяне на искане за възобновяване на производството по к.н.о.х.д. № 1018/2019 г. по описа на ВКС. В исковата молба се посочва, че ответникът умишлено бездейства и не изпълнява задълженията си, произтичащи от нормативни актове от различен порядък – НПК, КРБ, ХОПЕС, ЕКЗПЧ, МПГПП и ЗСВ, с което деяние е лишил ищеца от ефективни правни средства за защита срещу незаконното му осъждане по к.н.о.х.д. № 1018/2019 г. по описа на ВКС. Посочва се, че в тази връзка ищецът подал жалба с № PRB 202007287291/28.09.2020 г., по която липсвало произнасяне от Главния прокурор по отправеното искане. Твърди се бездействието на ответника да причинява на ищеца неимуществени вреди, като счита, че сумата от 20000 лв. би репарирала същите, като периода на увреждането е от 28.09.2020 г. до 06.08.2022 г.

Въз основа на тези данни, настоящият съдебен състав намира, че производството по гр. д. № 46788/2022 г. по описа на СРС, 48 състав следва да бъде прекратено. В разпоредбата на

чл. 126, ал. 1 ГПК е установена забрана за едновременно разглеждане от съда на две дела, които имат идентични страни и спорен предмет и в рамките на които се търси идентична съдебна защита. Целта на забраната е да се предотврати постановяването на противоречиви съдебни решения, съдържащи разнопосочно произнасяне по повод на едно и също спорно право или правоотношение. За да се избегне обвързването на страните с противоречива по съдържание сила на пресъдено нещо, съдът, пред който е образувано по-късно заведеното дело, е длъжен да го прекрати служебно, след като констатира недопустимостта на предявения иск.

Производствата, образувани по гр. д. № 46788/2022 г. по описа на СРС, 48 състав и гр. д. № 44826/2022 г. по описа на СРС, 143 състав са идентични, като единствената разлика, която настоящият съдебен състав констатира е номерът на документа, с който ищецът твърди да е сезирал ответника с искане за предприемане на действия по възобновяване на производството по к.н.о.х.д. № 1018/2019 г. по описа на ВКС, като и двете искания са подадени в един и същи ден – 28.09.2020 г. Идентичността на предмета се извежда от обстоятелствената част на исковите молби по двете дела – и в двете производства ищецът желае да получи обезщетение предвид бездействие на главния прокурор да отправи искане за възобновяване на едно и също наказателно дело, поради едни и същи основания за възобновяване, квалифицирани от самия ищец като такива по чл. 422 НПК, чл. 127 КРБ, чл. 205 НПК, чл. 47 ХОПЕС, чл. 13 ЕКЗПЧОС, чл. 2 МПГПП на ООН. Тъй като основанията за възобновяване, въз основа на които главният прокурор е следвало да отправи искане по глава XXIII НПК, са очертани с една и съща правна рамка в подадените от ищеца жалби, бездействието на главния прокурор да предприеме действия по всяка от тези жалби на практика накърнява един и същи правен интерес. Поради това и доколкото е налице съвпадение на периода, в който се твърди, че е настъпило увреждането /ако се приеме, че то е част от предявения иск/ е налице пълен идентитет между производствата. Въпросът с кое точно писмо, респективно колко пъти главният прокурор е бил сезиран с това искане, е относим към размера на дължимото обезщетение, не и към правопораждащите го факти – в този смисъл и определение № 2128 от 13.07.2023 г., постановено по ч. гр. д. № 2471/2023 г. по описа на ВКС, III г. о. и определение № 2624 от 19.09.2023 г., постановено по ч. гр. д. № 3168/2023 г. по описа на ВКС, III г. о. Съдът намира, че по настоящото производство и по производството по гр. д. № 44826/2022 г. по описа на СРС, 143 състав е налице пълно тъждество между предмета, страните и вида на търсената с осъдителните искове по двете дела съдебна защита. Доколкото в случая настоящото дело е по-късно заведеното (исквата молба по настоящото дело е с вх. № 179972/30.08.2022 г., а тази по гр. д. № 44826/2022 г. – с вх. № 172972/18.08.2022 г.), това съставлява абсолютна процесуална пречка по чл. 126, ал. 1 ГПК за започване и за провеждане на настоящото производство. Предвид изложеното, производството по гр. д. № 46788/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 48 състав следва да бъде прекратено на основание чл. 126 ГПК.

Водим от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 126, ал. 1 ГПК производството по гр. д. № 46788/2022 г. по описа на Софийския районен съд, 48 състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____